

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatele: **Ing. R. L.**
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti
odpůrci: **Městský úřad Kuřim**
sídlem Jungmannova 968/75, 664 34 Kuřim
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Fialou
sídlem Helfertova 2040/13, Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci

takto:

- I. Opatření obecné povahy – veřejná vyhláška „Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci“ vydaná Městským úřadem Kuřim, odborem dopravy dne 18. 1. 2023 pod č. j. MK/3260/23/OD/MKC, v části stanovující místní úpravu provozu v k. ú. Kuřim, okres Brno-venkov, Jihomoravský kraj, vodorovného dopravního značení V12c v Kuřimi na místních a účelových komunikacích parc. č. XC, XD, XE ul. Jungmannova – příjezd ke kontejnerům na odpad, se ruší dnem právní moci tohoto rozsudku.

- II. Ve zbytku se návrh na zahájení řízení zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci se jedná o přezkum opatření obecné povahy – veřejné vyhlášky Městského úřadu Kuřim, odboru dopravy ze dne 18. 1. 2023, č. j. JMK/3260/23/OD/MKC (dále také jen „opatření“), jímž odpůrce postupem podle ust. § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“) na návrh právnické osoby města Kuřimi stanovil podle ust. § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu místní úpravu provozu spočívající ve vodorovném dopravním značení V12c v Kuřimi na místních a účelových komunikacích:
- a) parc. č. XC, XD, XE, ulice Jungmannova – příjezd ke kontejnerům na odpad,
 - b) parc. č. 1769, 1797/4, ulice Jungmannova – příjezd ke kontejnerům na odpad a
 - c) parc. č. 605/1, 605/2, 2635/1, ulice Brněnská – u přechodu pro chodce.

II. Obsah návrhu

2. Navrhovatel je spoluvlastníkem pozemku p. č. XA a parc. č. XB v k. ú. K., přičemž součástí prvně jmenovaného pozemku je stavba č. p. X; druhý ze jmenovaných pozemků bezprostředně sousedí s pozemky p. č. XC, XD a XE, na nichž došlo opatřením obecné povahy k místní úpravě provozu. Navrhovatel byl tímto opatřením neodůvodněně zasažen do práva na obecné užívání pozemních komunikací, je držitelem řidičského oprávnění a uvedené pozemky dotčené opatřením běžně využívá při cestách z a do svého bydliště k parkování jím provozovaných vozidel a k jízdám v rámci své podnikatelské činnosti. Navrhovatel uplatnil vůči předmětnému opatření námitky, na které bylo odpůrcem v opatření reagováno. Navrhovatel namítá, že ačkoliv řádně uplatnil námitku podjatosti úředních osob, odpůrce k námitce nepřihlédl, nepředložil ji k rozhodnutí nadřízenému správnímu orgánu a v napadeném opatření k ní uvedl pouze tolik, že k ní nepřihlíží. Navrhovatel dále namítal, že jeho námitky proti napadenému opatření nebyly dostatečně vypořádány, návrh opatření nebyl řádně odůvodněn, návrh opatření trpí neurčitostí. Dále navrhovatel namítal, že napadené opatření je nadbytečné, nepřiměřené, nevypořádalo se s existencí původního nesouhlasného stanoviska k návrhu místní úpravy provozu vydaného policií – dopravním inspektorátem, opatření je diskriminační. Navrhovatel dále namítal, že opatřením došlo k legalizaci předchozího nezákonného stavu (umístění vodorovného označení V12c mimo právní rámec) a také namítal nesystematičnost řešení dopravní situace prostřednictvím napadeného opatření.

III. Vyjádření odpůrce

3. Odpůrce ve svém vyjádření uvedl, že navrhovateli chybí aktivní legitimace k podání předmětného návrhu. Sdělil, že se s námitkami podjatosti vypořádal správně a dostatečným způsobem a navíc se má jednat o zjevné zneužití práva navrhovatelem. Odpůrce dále nesouhlasil, že by návrh opatření obecné povahy měl být nekonkrétní, návrh je ve spojení s jeho grafickou přílohou zcela dostatečný. Navrhovatelem poukazované stanovisko

dopravního inspektorátu PČR není závazným stanoviskem ve smyslu správního řádu. Odpůrce rovněž odmítl, že by napadené opatření bylo nepřiměřené či nelegální, a odmítl i to, že by opatřením mělo dojít k nesystematičnosti řešení dopravní situace.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Soud rozhodl o návrhu na zahájení řízení bez jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Pro právní posouzení věci nebylo třeba, aby soud prováděl dokazování nad rámec obsahu správního spisu, neboť veškeré pro věc rozhodné skutečnosti z něj vyplývají.
5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení. Shledal, že návrh byl podán včas (§ 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), že je dána aktivní procesní legitimace navrhovatele (viz níže) i pasivní legitimace odpůrce, napadená vyhláška je opatřením obecné povahy (§ 77 odst. 5 zákona o silničním provozu) a v návrhu na zahájení řízení je dostatečně určité formulován petit.
6. Pokud jde o tvrzené dotčení práv navrhovatele, není mezi účastníky řízení sporné, že navrhovatel je spoluvlastníkem pozemku p.č. XA v k. ú. K., jehož součástí je stavba č. p. X, bytový dům (budova s číslem popisným) a pozemku p. č. XB, jenž bezprostředně sousedí s pozemkem p. č. XC, a p. č. XD, kde je umístěno vodorovné dopravní značení V12c (ad a) shora). Mezi účastníky řízení není dále sporu ohledně tvrzení navrhovatele, že dotčené pozemky využívá při svých cestách a k parkování jím provozovaných vozidel. V případě vodorovného dopravního značení V12c se jedná o zákazovou dopravní značku, kterou je zakázáno zastavení a stání (značka se provádí jako žlutá čára souvislá u kraje vozovky a vyznačuje úsek, kde je zakázáno zastavení a stání; může být vyznačena i na obrubníku vedle vozovky – viz příloha č. 8 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích).
7. Za uvedeného stavu má soud za prokázanou aktivní procesní legitimaci navrhovatele, k níž podle zákona postačuje, aby tvrdil, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, což navrhovatel činí logicky konsekventně a myslitelně a jeho tvrzení se týká hmotných práv. Mezi účastníky řízení je dále nesporné, že v případě přezkoumávaného aktu se jedná o opatření obecné povahy, vydané postupem podle ust. § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) a podle zvláštní právní úpravy stanovené v § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu.
8. Soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v mezích návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s.ř.s.), přičemž byl vázán uplatněnými důvody návrhu. Při přezkumu opatření obecné povahy vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu se dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterých posouzení opatření obecné povahy spočívá v přezkumu: 1. pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, 2. otázky, zda správní orgán nepřekročil při vydání opatření obecné povahy meze své působnosti 3. otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, 4. obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, 5. obsahu opatření obecné povahy z hlediska přiměřenosti.

9. Pokud jde o pravomoc odpůrce vydat opatření obecné povahy a zda odpůrce nepřekročil při vydání opatření obecné povahy meze své působnosti, nejsou tyto skutečnosti mezi účastníky řízení sporné a vyplývají z ust. § 77 odst. 1 písm. c) a odst. 5, kdy se jedná o místní úpravu provozu na pozemních komunikacích, na silnici druhé a třetí třídy, místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci, odpůrce je obecní úřad s rozšířenou působností.
10. Soud se dále zabýval otázkou, zda se předmětné opatření (a v jakém rozsahu) navrhovatele dotklo na jeho hmotných právech. Soud přitom dospěl k závěru, že k takovému dotčení došlo, ovšem pouze v rozsahu úpravy pod bodem a) shora (viz odst. 1 odůvodnění tohoto rozsudku). Pokud jde o vodorovné dopravní značení V12c na parcelách číslo 605/1, 605/2, 2635/1 na ulici Brněnská v Kuřimi, pak navrhovatel ve vztahu k této úpravě nic konkrétního neuvedl, z obsahu správní spisové dokumentace jednoznačně vyplývá, že takto navrhovatel nečinil ani v rámci řízení, v němž bylo opatření vydáno. Navrhovatel tak neprokázal v tomto rozsahu dotčení na svých vlastnických právech (jenž odvozuje ze spoluvlastnictví pozemků p. č. XA a XB, které s pozemky v případě úpravy pod bodem c) nesousedí ani nesouvisí a pokud jde o obecné užívání pozemních komunikací, k tomu navrhovatel ve vztahu k úpravě ad c) nic neuvedl. Soud rovněž dospěl k závěru, že navrhovatel neprokázal aktivní věcnou legitimaci ani ve vztahu k umístění dopravního značení ad b), pozemky ve spoluvlastnictví navrhovatele s umístěním vodorovného dopravního značení ad b) nesousedí a ani přímo nesouvisí. Z mapových podkladů obsažených ve správním spise vyplývá, že mezi nemovitostmi ve spoluvlastnictví navrhovatele a mezi vodorovným dopravním značením ad b) se nachází mimo jiné vícero kolmých parkovacích stání a navrhovatel žádné konkrétní doplňující tvrzení [jak tomu je v případě úpravy ad a)] k uvedeným místům nevztahuje. Soud má tak za to, že pokud jde o umístění dopravního značení ad b), nemohlo dojít k zásahu do vlastnických práv žalobce ani do práva na obecné užívání pozemních komunikací (§ 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích).
11. Pokud pak jde o umístění vodorovného dopravního značení ad a), pak soud přijal tvrzení navrhovatele ohledně hmotného dotčení jak na vlastnickém právu, tak na právu obecného užívání komunikací, neboť navrhovatel je spoluvlastníkem nemovitostí (pozemku a bytového domu), jenž bezprostředně s úpravou ad a) sousedí. Mezi účastníky řízení není sporu, že v dané lokalitě je omezený počet legálních parkovacích míst. Obecně přístup do bytového domu je ztížen skutečností, že na komunikaci umístěné na pozemku p. č. XC (vjezd do „zázemí“ městského úřadu) je zakázáno svislou dopravní značkou pro nepovolané osoby (vyjma zaměstnanců městského úřadu a policistů) vjíždět - přístup do bytového domu je řešen pěším vchodem „za domem“.
12. Není ani sporné, že umístěné značení V12c zakazuje jak stání, tak pouhé zastavení (nejedná se o duplicitní úpravu vyplývající z obecných dopravních předpisů), mezi účastníky řízení není ani sporné a i z obsahu správní spisové dokumentace nevyplývá, že by se mělo jednat o křižovatku, v níž je zakázáno stání i zastavení, ale jde vyústění jiné účelové pozemní komunikace na pozemní komunikaci – silnici umístěnou na pozemku p. č. XE; jedná se o pouhý vjezd za budovu městského úřadu, přičemž tato plocha slouží jako parkoviště pro zaměstnance městského úřadu a je zde, jak shora uvedeno, svislou dopravní značkou zakázán vjezd mimo vozidla PČR a zaměstnanců městského úřadu. Soud vzal za prokázáno, že

vzhledem k dopravnímu značení umístěnému ad a) prokázal navrhovatel dotčení jak na vlastnickém právu, tak na právu obecného užívání komunikací.

13. O hmotné aktivní legitimaci navrhovatele svědčí i skutečnost, že odpůrce přijal navrhovatelovy námitky a v odůvodnění napadaného opatření na ně reagoval (viz ust. § 172 odst. 5 správního řádu).
14. Soud se dále zabýval otázkou, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, konkrétně se zabýval námitkami spadajícími do tohoto kroku přezkumu opatření uplatněnými v návrhu na zahájení řízení.
15. Pokud jde o námitku podjatosti, pak k ní soud nejprve uvádí, že tato byla v průběhu předmětného řízení uplatňována opakovaně. Nejprve ústně do protokolu dne 2. 9. 2022, ihned poté, co se navrhovatel dozvěděl, kdo je úřední osobou. Dále písemně podáními ze dne 5. 9. 2022 a 30. 9. 2022. Pro přehlednost a důvodnost uplatněné námitky soud nejprve uvádí podrobnější výčet skutečností k této námitce se vážící, jak vyplývají z obsahu správního spisu.
16. Dne 21. 6. 2022 žádalo oddělení přestupků Městského úřadu Kuřim odbor dopravy téhož úřadu o sdělení, zda nově umístěné vodorovné značení V12c na komunikaci v místě výjezdu od budovy Městského úřadu Kuřim na ulici Jungmannova bylo povoleno či schváleno. Dne 22. 6. 2022 vedoucí odboru dopravy Ing. M. K. sdělil na tento dotaz, že uvedené dopravní značení nebylo silničním správním úřadem povoleno. Dne 29. 6. 2022 byla na Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor služby dopravní policie, doručena žádost navrhovatele o prošetření možného spáchání přestupku týkajícího se neoprávněného umístování vodorovného dopravního značení na místech ad a) a ad b). Dne 30. 6. 2022 byl pracovník odpůrce osobně předán na odbor dopravy podnět na stanovení místní úpravy dopravního značení a užití dopravního značení, mimo jiné značení ad a), ad b) a ad c). Jako důvod byl uveden bezpečný výjezd (přehled v křižovatce, z parkoviště, od garáží, z garáže, odvoz komunálního odpadu). Téhož dne v 9:57 hod byla doručena Policii České republiky, Územní odbor Brno-venkov, Dopravní inspektorát žádost odpůrce o stanovisko k návrhu opatření. Dne 1. 7. 2022 vydal tento policejní orgán nesouhlasné stanovisko na citovanou žádost odpůrce. Rovněž dne 1. 7. 2022 vyhotovila Policii České republiky, Územní odbor Brno-venkov, Dopravní inspektorát upozornění odpůrci, že mohla být naplněna skutková podstata přestupku doplnění, respektive neoprávněného osazení či pozměňování dopravní značky nebo dopravního zařízení. Dne 3. 8. 2022 sdělil vedoucí odboru odpůrce Ing. M. K. policii na její dotaz, že v případě vodorovného dopravního značení V12c bylo dne 30. 6. 2022 zahájeno řízení o místní úpravě provozu z důvodu přístupnosti vozidel, která sváží komunální odpad v prostoru Městského úřadu Kuřim a kotelny na ulici Jungmannova. Téhož dne byla vydána odpůrcem veřejná vyhláška – oznámení o návrhu předmětného opatření obecné povahy – značení ad a), ad b) a ad c). Dne 2. 9. 2022 byl sepsán u odpůrce protokol, z něhož vyplývá, že toho dne se za účelem nahlédnutí do předmětného správního spisu dostavil navrhovatel a mimo jiné uvedl, že vznáší námitku podjatosti vůči Ing. M. K. z důvodu neplnění funkce státního dozoru a z důvodu opakovaného pokusu o legalizaci dopravního značení, přičemž je dále uvedeno, že námitka bude v nejbližších dnech doplněna. Písemným podáním ze dne 5. 9. 2022 navrhovatel uplatnil námitku k návrhu opatření obecné povahy (z důvodu neexistence vlastního odůvodnění návrhu) a doplnil námitku

podjatosti úředních osob – vůči Ing. M. K., vedoucímu odboru dopravy Ing. K. T. a Ing. D. S. Dne 12. 1. 2023 bylo Krajským úřadem Jihomoravského kraje, odborem dopravy vydáno pod č. j. JMK 6012/2023 usnesení, kterým se Městský úřad Tišnov pověřuje projednáním a rozhodnutím ve věci o možném přestupkovém jednání podle ust. § 42b odst. 1, písm. i) zákona o pozemních komunikacích podezřelého města Kuřim, konkrétně o neoprávněném osazení vodorovného dopravního značení V12c, zákaz zastavení – žlutá čára souvislá u okraje vozovky na vícero místech ve městě Kuřim (ulice Jungmannova, ulice Brněnská, ulice Bezručova čtvrť – umístěné na p. č. XC, XD, XE, 1769, 1797/4, 2259, 605/1, 605/2 a jiné v k. ú. X). Dne 18. 1. 2023 bylo vydáno předmětné opatření obecné povahy, v němž je vzhledem k námitce podjatosti uplatněné navrhovatelem uvedeno, že se k ní nepřihlíží, neboť navrhovatel není účastníkem řízení.

17. Ze shora rekapitulovaného obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že navrhovatel se cítil poškozen jednáním odpůrce, který přistoupil k umístění předmětného dopravního značení pod bodem a) a b) shora dne 19. 5. 2022, neboť tím byla omezena možnost parkování v okolí bydliště navrhovatele, k čemuž došlo nelegálním postupem (viz zejména žádost navrhovatele o prošetření možného spáchání přestupku adresovaná Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 27. 6. 2022). Obratem poté, co se navrhovatel dozvěděl, která úřední osoba věc vyřizuje (vedoucí odboru dopravy odpůrce Ing. M. K.), vznesl námitku podjatosti vůči této osobě a na místě ji stručně odůvodnil a obratem písemně doplnil. Navrhovatel uváděl, že v případě návrhu opatření obecné povahy se jedná o snahu odpůrce (na níž se spolupodílí úřední osoba Ing. M. K., jeho nadřízený Ing. K. T. a dále starosta Ing. D. S.) legalizovat nezákonný nástřik předmětného dopravního značení, přičemž jde o trvalou snahu Městského úřadu Kuřim obviňovat navrhovatele z nelegálního užívání parkovacích míst zakazovaných uvedeným dopravním značením, kdy zde probíhaly kontroly ze strany Městské policie Kuřim a byly ukládány nezákonné sankce. Navrhovatel namítal, že z uvedených důvodů mají jím označené úřední osoby zájem na výsledku řízení. Z rekapitulace obsahu správního spisu dále vyplývá, že předmětná námitka podjatosti byla uplatněna včas (viz ust. § 14 odst. 3 věta první s.ř.), přičemž je nesporné, že o této námitce nebylo rozhodnuto, kdy byl odpůrce názoru, že navrhovatel nemá aktivní legitimaci k podání námítky podjatosti, neboť tuto může úspěšně uplatnit pouze účastník řízení, což navrhovatel v předmětné věci není (odpůrce uvedl, že se k námitce podjatosti nepřihlíží). Odpůrcem zvolený postup však není správný.

18. Jak vyplývá z judikatury uvedené i navrhovatelem v nynějším návrhu na zahájení řízení, i v rámci řízení podle části šesté správního řádu (opatření obecné povahy), je třeba přiměřeně aplikovat ustanovení části druhé tohoto zákona (konkrétně se jedná o § 14). Z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2018, č. j. 50 A 11/2017-290, Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 8. 2018, č. j. 50 A 53/2018-74 a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2017, č. j. 3 As 143/2016-21 vyplývá, že v řízeních ve věcech opatření obecné povahy se přiměřeně postupuje podle pravidel obecně platných pro správní řízení; nelze tedy vyloučit možnost uplatnění námítky podjatosti, neboť ta je procesním prostředkem obrany osoby dotčené vydáním opatření obecné povahy. S uplatněním námítky podjatosti je spojeno právo, aby o ní bylo rozhodnuto zákonným postupem ještě před vydáním rozhodnutí o námitkách proti návrhu opatření obecné povahy.

19. Povinností odpůrce bylo za uvedeného stavu předložit předmětnou námitku služebně nadřízené úřední osobě (jak vyplývá z ust. § 14 odst. 3 správního řádu). Takovýto postup však odpůrce nezvolil, ale jednal tak, že k ní vůbec nepřihlédl. Uvedená vada mohla mít zcela jednoznačně vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách a na zákonnost předmětného opatření obecné povahy. V dané věci z obsahu námitek vyplývá, že navrhovateli nešlo pouze o „systémovou podjatost“ (navrhovatelem poukazované úřední osoby jsou v zaměstnaneckém či jemu obdobném poměru k subjektu, jehož zájmy mohou být řízením dotčeny), zároveň však navrhovatel tvrdil další okolnosti nasvědčující tomu, že by postoj úředních osob mohl být ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Je tedy třeba, aby navrhovatelem uplatněná námitka podjatosti byla správně procesně vypořádána, a to k tomu zákonem povolaným subjektem. V dané věci není s ohledem na uvedené skutečnosti prostor pro výjimky vyplývající ze zásady neposkytnutí ochrany zneužití práva, či že by bylo zřejmé, že by vznesená námitka nebyla způsobilá zpochybnit podjatost úředních osob (že by námitka byla zjevně nedůvodná). Z časových souvislostí uvedených v odst. 15 shora se jeví postup odpůrce v případě předmětného řízení jako snaha o legalizaci již dříve umístěného vodorovného dopravního značení ad a) a ad b). O skutečnosti, že se jednalo o nelegální umístění dopravního značení, vypovídají shora již uvedené listiny nacházející se ve správní spisové dokumentaci (usnesení Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 12. 1. 2023, č. j. JMK 6012/2023, upozornění Policie České republiky, Dopravního inspektorátu Územního odboru Brno-venkov ze dne 1. 7. 2022 odpůrci a další). Za uvedeného stavu je nutno dovodit, že minimálně ve vztahu k úřední osobě pověřené předmětným řízením je možno dospět k závěru, že lze o ní důvodně předpokládat, že měla s ohledem na svůj poměr k věci a k účastníkům nynějšího řízení zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti (podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu platí, že každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu - dále jen „úřední osoba“, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit). V případě zjištěné vady jde o podstatné porušení ustanovení řízení před správním orgánem s možným dopadem do zákonnosti vydaného opatření.
20. S ohledem na uvedený závěr týkající se nesprávného vyřešení uplatněné námítky podjatosti jde pak následující hodnocení ostatních v návrhu na zahájení řízení uplatněných námitek nad rámec nutné právní argumentace; v této rovině krajský soud pouze stručně poznamenává, že v případě rozhodnutí o jednotlivých námitkách sice chybí formální výrok o nich, nicméně z textu odůvodnění jednoznačně vyplývá, jak o nich bylo rozhodnuto; v případě námítky nedostatečného odůvodnění návrhu předmětného opatření soud poznamenává, že odůvodnění v návrhu zcela nechybělo, ovšem bylo nedostatečné (pouze bylo uvedeno, že opatření se navrhuje jen z důvodu bezpečného výjezdu v křižovatkách a odvozu komunálního odpadu). V případě námítky neurčitosti grafické přílohy neobsahující například kóty umísťovaného značení, soud poznamenává, že v původních grafických podkladech byly kóty znamenající délku značení užity, nicméně i z grafické přílohy opatření lze mít za to, že s ohledem na použití fotomapy je poloha umísťovaného značení dostatečně zřejmá. Soud dále poznamenává, že s ohledem na navrhovatelem vznesené konkrétní námitky proti opatření obecné povahy s poukazem na existenci původního nesouhlasu Policie České republiky ze dne 1. 7. 2022 je vypořádání vznesených námitek nedostatečné,

příčemž tato skutečnost by (pokud by to pro věc bylo rozhodné), bránila přezkumu námitky porušení proporcionality předmětného opatření obecné povahy.

V. Závěr a náklady řízení

21. Na základě uvedených skutečností soud shledal návrh na zahájení řízení důvodným v rozsahu, jak je uvedeno pod bodem I. tohoto rozsudku, ve zbytku byl návrh na zahájení řízení zamítnut (výrok II. rozsudku).
22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V předmětné věci měl větší díl úspěchu odpůrce, neboť návrh byl zamítnut ve vztahu ke dvou oblastem, na nichž bylo dopravní značení umístěno, návrhu bylo vyhověno ve vztahu k jedné oblasti. Odpůrce tedy měl ve věci větší úspěch, nicméně s ohledem na skutečnost, že se jedná o úřad s rozšířenou působností a předmětná věc není jak z hlediska hmotného práva, tak i zastupování před soudem náročnějšího charakteru, je nutno dovodit, že náklady vzniklé odpůrci z důvodu skutečnosti, že se v daném řízení nechal zastoupit advokátem, nelze přiznat, neboť odpůrce je vybaven patřičným odborným, personálním i materiálním zázemím, aby u soudu obhájil výsledky své činnosti prostřednictvím vlastních zaměstnanců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. 12. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu